

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

„Naši straži“ v uvaževanje.

„Z isto pozornostjo hočemo skrbeti za to, da ne bi jemal tuji kapital našemu slovanskemu kmetijstvu zemlje izpod nog, da bi slovanska zemlja, dasi se njeni posestniki menjajo, ostajala v slovanskih rokah.“

Druga resolucija slovanskega časnikarskega shoda v Pragi z dne 16. ržnega cveta 1898.

„Lega nazionale“ in „Südmark“ skušata pri nas na Slovenskem kos za kosom zemlje našemu narodu odtrgati in ga tujcu v posest izročiti; pri tem segata obe društvi po najrodovitnejših in najlepših posestvih. Ta najnovejši način, s katerim se nas najobčutljivejša hoče oškodovati, ne datira od včeraj, ampak tak gospodarski boj za obstanek bide se od tistega časa, ko se je začela širiti pri nas tuja, in sicer od jedne strani nemška, od druge strani laška — neslovanska kultura. Ves srednji vek nahajamo pri nas useljevanje grajščakov, tujih trgovcev, in ti veleposestniki, bodisi posvetnega ali duhovskega stanu, nastavliali so na svojih grajščinah tuje uradnike, tuje služabnike, okoli njih širila se je tuja, našemu narodu toja in nasprotujoča šega in tuji trgovci imeli so tuje pomočnike — vse pa je prešinjal jeden dah: domačine izkoriščatile za dninarske posle, naš narod izsesavati z desetinami, z robotami ga preoblagati in vsak napredek uničiti.

Z osvoboditvijo kmečkega stanu od grajščin, s podelitvijo narodu samemu pristujočih pravic, sprevideli smo, da se nahaja na Slovenskem večinoma vse veleposestvo in vsa veletrgovina v tujih, našemu obstanku sovražnih rokah. Naš narod naj bi dajal svoje ljudi le za najnižje sloje, kakor posle in dninarje, rokodelce, nižje obrtnike, nižje uradništvo in za kmečki stan. Le z žilavim trudom zadnjih desetletij dosegli smo neki preobrat k boljšemu. Kakor nam tuji kapital našega materinega jezika ne v uradu, ne v šoli in v javnosti ne privoščí, in sicer iz egoističnega namena, da zamore povsod svoje ljudi na površje poriniti, tako in še bolj nam povsod nasprotuje tam, kjer se gre za zaslužek, za blago-

stanje in za obstanek našega posestva.

Boj za ohranitev našega posestva je pa dandanes za posameznika, kakor tudi za ves narod, veliko težavnejši, kakor v srednjem veku, ker so pogoji za obstanek za vsacega človeka vsi drugačni postali, kakor so bili nekdanj. Da se vzdržimo na površji, da nas tujci na domačih tleh ne izpodrinejo, da nam našega posestva ne odvzemo, treba se nam je „z uma svitlim mečem“ v bran postaviti. Namen tega sestavka je „Našo stražo“ na velevažno nalogo opozoriti, ki jo naj ima mej drugimi sredstvi spolniti, da nam tuji kapital ne bode naše srednje veliko posestvo, ki se je do dandanes vzdržalo v narodnih rokah, pokupil in tujcem izročil.

Da se zamorejo taka posestva na površju vzdržati in da zamorejo uspevati, treba je dandanes, ko se ima bojevati z najrazličnejšimi živalskimi sovražniki in rastlinskimi zajedalkami, ko mu vsakovrstne davščine in izplačila nakladajo velikih bremen, ko mu dragi posli in dninarji ravno toliko vzemo, kolikor zaslužijo in ko razne nime velike škode narejajo, da se sedanji gospodarski vedi primerno oskrbujejo in to zahteva strokovnega znanja. Tega se zamore pridobiti le v zato ustanovljenih strokovnih šolah. Skrbimo, da dobijo sinovi naših večjih posestnikov tako strokovno znanje sebi, svoji okolici, deželi, našemu narodu in državi v hasek!

Tu pa gre omeniti, da so želje in opravičene potrebe, ki se v tej zadevi stavijo, zelo različne, in sicer čisto naravne. Mej tem, ko si želi prebivalstvo goratih krajev, n. pr. Gorenjske, da bi se njih sinovi v živinoreji, sirarstvu, gozdnarstvu in v splošnem poljedelstvu posebno izobrazili, hočejo prebivalci vinorodnih krajev, n. pr. Dolenjske, Vipavske itd., da bi se njih mladina v umnem vinogradarstvu, v cepljenji ameriških trt itd. prav dobro izurila. Vsi pa pričakujejo, da bi njihovi sinovi v občni omiki napredovali in da bi se jim v kratkem času podala trdna podlaga, da bi postali vzorni, pridni gospodarji ter da bi se v tem času morda poprej popolnoma zanemarjena vzgoja popolnila. Vse to v prid prihodnji generaciji. Sedanja gene-

racija pa zahteva, da bi se i njej v obliki različnih gospodarskih tečajev in javnih predavanj podajal pouk, katerega bi si zamogla v lastni prid izkoristiti. K temu pride še vzgledno oskrbovanje gospodarstva in z njim združenega nadaljnjega strokovnega izobraževanja. Umevno, da je mogoče tako različnim zahtevam samo tam v popolni meri in v pravi hasek narodnega blagostanja zadoščati, kjer se s temi zahtevami zlagajo in združujejo temeljito strokovna izobrazbenost, neumorna delavnost, blagohotna naklonjenost in podpora z merodajnih strani. V tej zadevi nadkriljujejo vse jednake strokovne šole, n. pr. deželna kmetijska šola v Šmihelu (S. Michele) na Tirolskem, kateri zavod je postal pravi blagoslov za povzdigo gospodarskega blagostanja na Tirolskem in si je s tem zadobil neprecenljivih zaslug. Pa tudi na Slovenskem dospeli bi lahko do jednakega uspeha, treba bi bilo le tirolsko deželo v tej zadevi posnemati — vsi pogoji za to bi bili dani. In da se to zgodi, to bodi izraženo „Naši straži“ v uvaževanje.

V Ljubljani, 28. julija.

K zaključku državnega zbora se piše baje iz dobro podučene strani z Dunaja v „Słowo Polskie“, da se je parlament samo zategadelj zaključil, da bo možno na podlagi § 14. izvesti nagodbo ter pridobiti časa za nadaljna pogajanja v jezikovnem vprašanju. Ako bi se nagodba na temelju § 14. onemogočila, bi morala nastati v ministerstvu kriza. Poljski listi sploh pišejo, da hoče Thun pogajanja z Nemci nadaljevati, ker vlada v odločilnih krogih velika apatija do nasilnih sredstev.

Rusija in Rumunija. Potovanje rumunskega kralja in prestolonaslednika v Peterburg se v diplomatskih krogih prav veselo pozdravlja. V Rumuniji pa se pri tej priliki z veliko hvaležnostjo spominjajo, da ima Rusija največjo zaslugo za samostojnost in neodvisnost Rumunije. Listi pišejo o vojnah, v katerih so se borili Rusi in Rumuni ramo ob rami proti Turkom l. 1877. Kralj Karol je še pred kratkim v nekem svojem nagovoru povdarjal, da se čuti srečnega v spominu na lepi čas, ko se je rumunska armada zmagovito borila na bolgarskih bojiščih ter je na strani junaške ruske vojske priborila neodvisnost Rumunije, ki se je vsled modre

LISTEK.

Veš e.

(Ruski spisal I. Potapenko.)

I.

Takega mraza, kakor danes pri skušnji, ni bilo v malošlemkem mestnem gledališču še nikoli. Dasi je bil prisoten entrepreneur Ošparin sam, zabavljal je komik Nozdrič-Afrikanski na glas, da mora pri tej temperaturi v glumaških prsih zmrazniti vsak talent.

— Kaj hočemo, ljubček moj, kaj hočemo! — tolažil ga je Ošparin, — sami vidite, kakšen je zaslužek... Niti klobase ni za zajuterk, pa bi gledališče grel! Verujte mi, ljubček, danes sem poslal slugo k mesarju po pol funta obrezkov, in še to na dolg...

Nozdrič-Afrikanski ni odgovoril nič, temveč obrnil se je proč in rekel v duhu svojem: „Ničvreden človek to, kar ga je!“

V obče je bil vedno malobeseden, a danes še bolj nego sicer. Požeruška fizionomija entrepreneurja ga je spravila ob vso dobro voljo. — „Laže,

kadar zine, ta licemerec, Tartufe malošlemski! Sam sem ga videl v jutro, ko je kupoval na trgu delikatese. Čakaj, pri svoji benefici, ko bodem igral Tartufa, ti pokažem!...

Komik se je bil mudil namreč danes tudi na trgu, toda popolnoma platoniški. Desetkrat gotovo je prehodil vse redove raznovrstnih živil, gledaje nanje s srčnim poželenjem. Vse je razburjalo njegove živce, vse se mu je zdelo tako vkusno, tako slastno, in sicer tako, kakoršna je tu ležalo, bodisi že glavno zelje, ali govedina, ali kaj družega. V svoji zamišljenosti se je ustavil pred parom novih čevljev iz surovega usnja ter mrmral: „Kako ukusni bi bili ti čevlji, da bi jih človek dobil za zajuterk!“ Tu se zopet zavé. Od strahu zgrabi se z obema rokama za glavo. — „Ali še nisem obnorel... Tu se vidi, kaj se pravi štiriindvajset ur ničesar jesti!“

Dramatiški ljubimec, Ogenj-Plamenov je čital na odru predsmrtni monolog Holminov, toda ker so mu čeljusti klepetale od mraza, ter ga je v grlu in želodcu držal krč vsled gladu, bilo je videti, kakor da hoče umreti že pred časom, katerega je za to odmerila avtorjeva opazka.

Včeraj je dobila vsa družba, katera je rabila kot stanovanje polovico hotela „Bukarest“, od gostilničarja svoj zadnji zajuterk. Gospodar je izjavil, da gledališki gospodi ne more več dajati hrane. Dva meseca že ni prejel od njih nikakih novcev niti za stanovanje, niti za hrano, prav toliko časa, za kolikor jim je Ošparin z gažo na dolgu. In prav treba je bilo, da mu je prišla ta nesrečna misel v glavo baš pred božičem...

— Strela! — togotil se je dramatiški raisonneur, zajedna dramatiški junak, Tulinski: — sedemnajst let sem že na odru in letos bodem moral biti prvič o praznikih trezen. To je naravnost razžaljivo! In, prosim vas, kakšna mora biti ta igra pri takih razmerah? Sama nesmisel! —

Po skušnji obkrožila je vsa družba Ošparina. — Kako mislite, Memnon Protasovič? Od včeraj zjutraj že nismo ničesar jeli!... Nocoj je sveti večer, jutri božič!...

— Ljubčki moji, počakajte! Za boga, počakajte, ljubčki! Pojutrnjem začnem z nabiranjem... Vse dobite, vse!...

— Do pojutrnjem pomremo! Gladu pomremo, vsi...

vlade kralja Karola gospodarsko visoko povzpela. Vsi ti spomini spremljajo kralja in prestolonaslednika na ruski dvor in tisoč src se radosti prijateljskega sprejema, katero je pripravil car Nikolaj kralju Karolu.

Papež Leon XIII. V zadnjih dneh se prijavljajo na raznih krajih vesti da je papež nevarno obolel, da pogosto omedli ter da je postal do cela apatičen. „Neue Freie Presse“ se je informirala, koliko resnice je na teh glasovih ter javlja, da o nevarni boleznici papeža ne more biti govora. Papež je že v 89. letu, zato je naravno, da se ga loteva včasih slabost. Ker je tudi jako nervozen, je umljivo, da se zlasti v vročem poletju ne počuti dobro. Vsled tega ne sprejema nikakih avdienc, ako niso neizogibno potrebne. Tudi s kardinali občuje le kolikor treba. Govorica o oficijalnem posvetovanju kardinalov glede bodoče konklave so neresnične, ker je po cerkvenem redu strogo prepovedano razpravljati o tem že za življenja papeža. Da pa kardinali privatno ugibajo ter se na tihem tudi prijavljajo na vsako eventualnost, je razumljivo. Kakor za druga častna mesta je tudi za papeško dostojanstvo vedno mnogo pretendentov, ki intrigujejo drug proti drugemu. Kardinal Rampolla je v sedanjih razmerah najmočnejši cerkveni knez, vsega mogočen pa vendar le ni, ker papežev duh je še vedno zdrav in bister, in energija njegova še vedno velika.

Španska vlada se je končno po tolikih bridkih izkušnjah vendar le odločila za to, kar je neizogibno: začela se je pogajati za mir. Špansko ministerstvo je izprevidelo, da je po premagi in izgubi dveh vojnih brodovij nemožno doseči še kak pomembnejši uspeh na bojišču, da so garnizije na Kubi, na Filipinih in na Portoriku izročeni Amerikancem na milost in nemilost. Pomanjkanje na živilih in streljivu je postalo neizogibno, in prav zato se je Santiago moral podati; prav zato so morale kapitulirati garnizije Guantanamo, San Luisa, Palmasa, Sagua de Tanama in Baracola. General Shafter ima sedaj na Kubi okoli 22.000 vojnih ujetnikov. Radi pomanjkanja živil se mora udati v nekaj tednih tudi glavno mesto Kube, Havana, in Amerikanci dobe zopet nekaj tisoč ujetnikov več. Ista usoda grozi tudi glavnemu mestu na Portoriku, San Juanu ter vsem odločnim mestom. Amerikanci so že izkrcali pri Guaniki blizu luke Ponce nekaj tisoč vojakov in kmalu zasede ves otok do 40.000 mož. Pred glavnim mestom pa stoji na straži ameriško brodovje. Španci so torej najbolj pametno storili, da so začeli s pomočjo francoskega poslanika Cambona mirovna pogajanja, ki se bodo vlekla gotovo več tednov, a nedvomno dosegla svoj namen.

Blagoslovljenje topničarske vojašnice.

Veliko delo, katero utegne postati za mesto jako koristno, je srečno dokončano. Nova topničarska vojašnica je dograjena in je bila včeraj po ozi danju sklepnega kamna slovesno blagoslovljena.

Vestibil glavnega poslopja je bil za to slavnost okusno okrašen z zelenjem in eksotičnimi rastlinami, mej katerima sta bila kipa cesarja in cesarice.

Poslopje je najprej blagoslovil šentpeterski župnik gospod Malenšek, potem pa je zastopnik

Unijonske stavbne družbe, stavbni svetnik Pöck na kratko pojasnil zgodovino stavbe, katera se je začela meseca marca graditi, in želeč, da bi bila vojašnica mestu na korist in pospešila njega procvit je izročil ključ nove poslopj županu.

Župan Hribar je potem govoril tako-le:

Slavna gospoda! Po komisijonalnih ogledih, ki so se izvršili včeraj in predvčerajšnjem, dognalo se je, da so poslopja, ki spadajo k novi mestni topničarski vojašnici, popolnoma dodelana. Zato jih zamorem v imenu mestne občine prevzeti od graditeljice, da se izroče v bivališče sedmemu topničarskemu polku. Mestu ljubljanskemu so lična glavna poslopja, stoječa ob oživiljeni Dunajski cesti, v resnično lepšavo; brez dvojbe bodo mu pa tudi v veliko korist. Uvažujoč to oboje, mogel se je občinski svet odločiti za izdatne materialne žrtve, katere je z gradnjo te vojašnice prevzel. Žrtve mestne občine pa bi bile morale še večje biti, ko bi ne bila slavna „Kranjska hranilnica“ z velikodušnim prispevkom 100.000 gld. priskočila ji na pomoč. Ta plemeniti čin ohranjen bode potomstvu na spominskih ploščah; ne morem si pa kaj, da ne bi o tem slovesnem trenutku še posebne zahvale izrekel slavnemu ravnateljstvu in pa upravnemu odboru kranjske hranilnice. Meine hochverehrten Herren! Indem ich nun von der Baufirma den Schlüssel zum Zeichen übernehme, dass die städtische Artilleriekaserne in allen ihren Theilen fertig dasteht, sei es mir erlaubt, eine angenehme Pflicht dadurch zu erfüllen, dass ich der verehrlichen „Union Baugesellschaft“ für die Exactheit der ausgeführten Arbeiten und die während des Baues der Stadtgemeinde gegenüber stets bewiesene ausserordentliche Coullance den wärmsten Dank zolle. Insbesondere waren es die hochverehrten Herren Director Baurath Franz Böck und Secretär Dr. Isidor Bing, deren freundlichem Entgegenkommen und sehr schätzenswerten Rathschlägen zum nicht geringen Theile die Inangriffnahme des Kasernenbaues zu verdanken ist. Ich kann aber auch nicht umhin, der Verdienste zu erwähnen, welche sich der leider zu früh dahingegangene Bauleiter Barák, insbesondere aber sein Nachfolger, Oberingenieur Julius Nevole erworben hat. Das liebenswürdige Wesen des Letzteren kann nicht genug rühmlich hervorgehoben werden, sowie es auch nicht unerwähnt bleiben kann, dass dessen umfassenden Fachkenntnissen, im Vereine mit einem bewunderungswürdigen Pflichteifer, die gelungene Ausführung des Baues zu verdanken ist. — Meine hochverehrten Herren! Das gute Einvernehmen, welches die Bevölkerung Laibach's mit den Angehörigen unserer glorreichen Armee stets und unter allen Umständen zu unterhalten gewusst hat, wird — davon bin ich vollkommen überzeugt — auch in Zukunft immerdar bestehen bleiben. Die Bevölkerung Laibach's hat es nämlich nie verkannt, dass die Armee der Hört des Reiches und der Stolz ihres erhabenen obersten Befehlshabers ist. Die Stadtgemeinde kann aber auch mit Genugthuung darauf hinweisen, dass sie den Wünschen der Herresverwaltung stets Rechnung zu tragen gewusst und in Folge dessen für die Unterbringung der Truppen, deren Garnisonsort Laibach ist, auf das beste vorgesorgt hat. Mögen nun diese Gebäude, deren vollständiger Ausbau durch die Schlusssteinlegung erfolgen wird, hiefür eine weitere Zeugenschaft abgeben und mögen sie — den elementaren Gewalten trotzend — Menschenalter hindurch eine friedliche Heimstätte für den in dieselben einziehenden Truppenkörper sein. Diess walle Gott! — Slavna gospoda! Slučaj je nanesel, da so ta poslopja dovršena bila ravno v letu, v katerem avstrijski narodi slavé petdesetletnico modrega in slavnega vladanja Njegovega Velikanstva, presvetlega cesarja. Naj bodejo torej tudi v dokaz, kako vé mestna občina ljubljanska ceniti čutila, ki navdajajo težko izkušeno srce našega viteškega vladarja do njegove zmagonosne armade,

katera je na neštivilnih bojiščih prelivala kri za domovino in prejasno vladarsko rodbino. S tem, da je v poslednjih letih z modrim svojim posredovanjem zabranil nejeندنkrat pretečo bojno nevarnost, dokazal je cesar Franc Jožef I., da ne želi neprecenljivo dragocenih krvnih žrtev, temveč da bi se odločil apelovati na svojo armado le v slučajih najvišje sile in potrebe. Njega, kneza miru, spominjamo se zato v tem slovesnem trenutku. Pridružite se torej, slavna gospoda! mojemu, iz dna srca prihajajočemu vzkliku: Njegovega Velikanstvu cesarju Francu Jožefu I., Seiner Majestät dem Friedensfürsten Kaiser Franz Josef I.: „Slava, slava, slava!“

Navzočniki so se županovemu pozivu navdušeno odzvali in so cesarju trikrat zaklicali „Slava“ in „Hoch“, v tem ko je godba svirala cesarsko pesem.

Na to je predsedstveni tajnik Lah prečital spominsko listino, katera se je vzdala in katere vsebino smo že včeraj priobčili, potem pa je bil vzdian sklepni kamen, spominska ploča, katera ima napis: „Sezidala za slavnega vladanja Njegovega Velikanstva cesarja Franciška Josipa I. mestna občina stolnega mesta Ljubljana s pomočjo kranjske hranilnice po načrtih Unijonske stavbne družbe v letih 1897. in 1898., ko je bil Ivan Hribar župan ljubljanski.“

Ko je bila spominska ploča postavljena na svoje mesto, pristopili so zastopniki mesta, vojaške oblasti in deželne vlade ter s primernimi besedami kakor je pri takih prilikah običajno storili, udarec s kladvom.

Podmaršal pl. Höchsmann in dvorni svetnik Schemerl kot zastopnik deželnega predsedstva izrekla zastopnikom Unijonske stavbne družbe svoje priznanje na lepo izvršenem delu.

Na povabilo župana Hribarja so si potem navzočniki ogledali novo vojašnico.

Slavnostnega blagoslovljenja in vzdianja sklepnega kamna so se udeležili: dvorni svetnik Schemerl kot zastopnik deželnega predsednika, divizionar podmaršal pl. Höchsmann, župan Hribar z mnogimi obč. svetniki, dež. odborniki dr. Tavčar, deželnovladni svetnik pl. Rüling z raznimi uradniki deželne vlade, brigadir polkovnik Frank, polkovnik pl. Nietsche, polkovnik Maresch, polkovnik pl. Kristen, vjši štabni zdravnik vitez Wagner, obrstajtnant pl. Kukič, major Lukanc, predsednik trgovske zbornice Perdan, podpredsednik trgovske zbornice Klein, predsednik kranjske hranilnice Luckmann z raznimi člani ravnateljstva, magistratni svetnik Vončina z mestnimi uradniki in mnogo drugih častnikov.

Ob 1. uri popoldne zbrali so se povabljeni udeležniki na jako animiran dejeuner v lepo okrašeni dvorani hotela „pri Maliču“. Pri dejeunerju je svirala vojaška godba.

Prvo napitnico je govoril župan Hribar. Napitnica se glasi:

Slavna gospoda! Meine hochverehrten Herren! Slavnost, ki se je danes popoldne izvršila, more se po vsi pravici imenovati patrijotična slavnost par excellence. Dogotovila in posvetila so se namreč poslopja, katera je naši hrabri in zmagonosni armadi v bivališče pripravila mestna občina ljubljanska. Ta poslopja, kakor smo danes vsi priliko imeli prepričati se, odgovarjajo vsem modernim zahtevam in spadajo mej najpopolnejše vojašnične zgradbe obširne naše države. Sezidana so torej popolnoma po intencijah najvišjega vojskovodje, našega presvetlega cesarja, kateri je v izredno dolgi dobi, ki mu jo je milost božja odločila, da modro in srečno vlada svoje narode, poleg ostalega obračal vedno tudi svojo skrb prireditvi zdravih bivališč svojemu vojaštvu. — Wenn nun schon sonst die Völker Oesterreichs Grund genug haben voll Liebe und Verehrung zur hehren Gestalt des gütigen Monarchen emporzu-

Dalje v prilogi.

— Petrpitate malo, govoril bodem z blagejnikom ... Rekši šine skozi temna vratica in izgine brez sledu. Družba odšla je slabe volje v hotel „Bukarest“. V izbah bilo je prav tako hladno kakor v gledališču. Gospodar ni več hotel dajati drv.

— Proketo gnezdo! — je kričal Tulinski. — Niti zastavljalnice ni tu! Da bi se vsaj kak zasebni žid prikazal, zastavil bi mu čevlje; Dikovskega bi lahko igral pojutršnjem v galošah ... To bi veselilo Ošparina ...

II.

Podrégisseur in scenarius, zajedna décorateur in réquisiteur Ivan Antonič, rodbinskega imena ni nihče vedel, ker ni stalo nikdar na plakatih in mu vsled tega tudi ni bilo potrebno, tekal je od izbe do izbe ter pozivljaj vso družbo, naj se snide v sobi dramatiške junakinje Gogotske, ki je bila najbolj prostorna. Vsi so se radovoljno odzvali, osobito, ker so vedeli, kako važno zadevo ima rešiti družba. Še včeraj se je bilo stavilo namreč usodepolno vprašanje: kakov človek je Ošparin, in česa se more od njega pričakovati?

— Glejte, poprime besedo Gogotska: — kam sem prišla! Vabili so me v Tiflis, petsto rubljev in benefico o pustu ... In rajše sem šla sèm, dala

sem se zapeljati od trgovca Premikina, vsi ste videli, kako je gledal za menoj. Mislila sem, da bode kaj, a tu mi gre in umrje ... Pa naj se še kdo peča z moškimi ...

— Zakaj se niste obrnili do dedičev! — pripomni Tulinski.

Toda v izbi je bilo tako hladno, da se ni nikdo zasmel.

— Strela! — vikne Tulinski, ako nam drv ne da, požgemo mu mize in stole! Par exemple! Zgrabil je stol in v trenutku pretvoril se je v njegovih mogočnih rokah v trske.

— S tem zakurim! — je dejal mej obćim odobravanjem. — A to bodo drva!

Pri teh besedah potegne z okrogle mize pred divanom prt ter mizo brez posebnega truda izpremeni v drva.

— Nespametnik, kaj delaš? — je kričala Gogotska. — Vse to gre na moj račun!

— Vsa družba je odgovorna! Vsa družba!

— Samo s čim? — pripomni nekdo.

— S talenti, strela! S talenti!

Skoro je plapolal v peči ogenj. Vsi so se pri-maknili kolikor mogoče tja ter se greti.

— In kaj z Ošparinom, gospoda? vpraša Ogenj-

Plamenov, kateri se je ne glede na svoje ognjevito ime najbolj k peči pritiskal.

— Ničvreden človek! odgovori Nozdrič-Africanski. — To je jasno! ...

— Ali nas vara?

— Gotovo. O praznikih bode nabiranje, samo mi ne bomo nič imeli od tega ...

— Torej odrinemo?

— Na pot, naprej, ljudje božji!

— Trideset vrst peš?

— Morebiti nas kdo pelje ...

— Kaj še! Tri in dvajset oseb! To je cela karavana!

— Toda kje je izhod?

— Tu le! — pravi Nozdrič-Africanski ter kaže z veličastno gesto na okno, skozi katero se je videlo na vrt. Točno v polnoč, ko bode ves Mali Šlem spal, odrinemo ... Tulinski, odstrani okvir ... Do tal sta jedva dva aršina ... bagatela ...

— Jaz ne morem skočiti tako visoko! — javkne s tankim glaskom ingenu Šmarničina, vsa pretegnena od samega gladu.

— Nič ne dé, vjamem vas na roke, uboga moja ovenela šmarnica! — tolaži jo Tulinski.

blicken, so muss sie eben diese Sorge für die Armee, welche sich infolge der allgemeinen Wehrpflicht aus allen Schichten der Bevölkerung rekrutiert, zur besonderen Dankbarkeit anspornen. Es werden die Beweise dieser Dankbarkeit aber auch im heurigen Jahre mit elementarer Gewalt zum Durchbruche gelangen und der Mitwelt, welche vielleicht mitleidsvoll oder auch schadenfroh unsere inneren politischen und staatsrechtlichen Kämpfe betrachtet, deutlich zeigen, dass es in Oesterreich eine erhabene Person gibt, zu welcher die aufrichtige Liebe der Angehörigen dieses Reiches so gross ist, dass sofort alle Kampfesrufe verstummen, wenn es gilt derselben die angestammte Treue und Anhänglichkeit zu beweisen. Auch wir, meine hochverehrten Herren! gedenken heute des obersten Befehlshabers unserer tapferen Armee und des geliebten Herrschers, den uns der gütige Himmel vor fünfzig Jahren gesandt hat, und ich lade Sie ein die Gläser zu erheben und mit mir einzustimmen in den Ruf: Seine Majestät, unser Kaiser und Herr, Njegovo Veličanstvo naš cesar in gospodar: „Živio, živio, živio!“

Podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je naglašal, da se mestna občina vedno prizadeva, živeti z vojaško upravo v najboljšem razmerju. Z zadovoljstvom se mora priznati, da mej vojaštvom in mej prebivalstvom, mej vojaško in mej mestno upravo ni bilo nikdar resnih diferenc, da je vedno vladalo najprijaznejše razmerje, in občina se bo trudila, da ohrani to razmerje tudi v prihodnje. Govornik je napil slavni avstrijski armadi.

Ekselencija podmaršal pl. Höchsmann se je za to napitnico toplo zahvalil in priznavajoč, da vlada v Ljubljani mej prebivalstvom in vojaštvom najlepše razmerje, in da stori občinski zastop vse, kar mu je možno, da pospeši razvoj in procvit Ljubljane, je napil Ljubljani in občinskemu zastopu. Predsednik trgovinske zbornice Perdani je napil dež. predsedniku baronu Heinu, zastopnik Unijonske stavbne družbe dr. Bing županu Hribarju, obč. svet. ravatelj Šubic stavbni družbi Unijon in njenim zastopnikom, za kar se je zahvalil stavbni svetnik Pöck. Obč. svet. Turk se je v imenu obrtnikov zahvalil stavbni družbi „Unijon“, da se je pri oddaji del ozirala na domače obrtnike; vladni svetnik dr. pl. Rüling se je zahvalil za napitnico baronu Heinu ter napil složenemu sodelovanju vseh faktorjev v prospeh dežele, obč. svet. Svetek je napil ekselenci podmaršalu Höchsmannu in častniškemu koru, obč. svet. Zabukovec pa specijalno topničarjem, kateri pridejo v Ljubljano. Topničarski polkovnik Marek se je v imenu polka zahvalil za lepi dom, kateri se je zanj pripravil, ter povdarja, da se topničarji z veseljem vrnejo v Ljubljano, je napil obč. svetnikom. Ko je še zastopnik družbe Unijon napil častniškim damam, je župan Hribar zaključil vrsto napitnic in tudi dejeuner, izreki družbi Unijon zahvalo za nje gostoljubnost.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. julija.

— (Sklepi shoda odvetnikov in notarjev pa — dr. Valentin Krisper.) Iz pravnih krogov se nam piše: Pri ljubljanskem sodišču se je včeraj primeril mučen in za gospoda dr. Valentina Krisperja prav malo časten prizor, kateri drastično osvetljuje, kake misli in nazore ima ta gospod o sklepih shoda slovenskih odvetnikov in notarjev. V pravni stvari mej nekim ljubljanskim, popolnoma brezbarvnim trgovcem, kateri je člen mnogih slovenskih društev, in neko popolnoma slovensko stranko, je dr. Krisper vložil nemško prošnjo in posledica tega je bilo, da je dr. Krisperja koncipient v dotični pravdni stvari nemški razpravljal, in da

— Ovenela? Kaj hočete s tem reči? Gospod — kako se osmelite? ...

— Od lakote, od lakote, drago dete moje! Ivan Antonič, stopite na pošto in brzojavite v Veliki Slem entrepreneurju Spinzovu-Amsterdamskemu sledeče: „Nocoj o polnoči izhod iz Egipta. Štiri in dvajset ur v puščavi. Mano jemo pri vas. Pripravite jedi in pijače! Naznanite „Veše“!“

— A kje naj vzamem denar za tak dolg brzjav? — vpraša Ivan Antonič. — Vsega skup imam še dvanajst kopejk.

— Izposodi si pri natakari! Ona te ima menda rada ... Reci, da ji vrneš, kadar dobiš svoje pol benefice ... Toda brž! ... Mudi se!

Ivan Antonič ni imel navade ugovarjati prvim osebam, kajti vedel je ceniti talente. Tudi sedaj se ni obotavljal. Ne ve se sicer, je-li bila tudi životna natakarka zapletena v skrivnostno zgodbo ali ne, gotovo je le, da je odšla depeša na Spinzova-Amsterdamskega, in sicer v prav isti obliki, kakor jo je narekoval Tulinski.

Miza je pogorela v peči. Soba napolnila se je s prijetno toploto. Družba bi bila blažena, da je mogel Tulinski pretvoriti divan v pečenega vola, kakor je bil pretvoril mizo v drva. (Dalje prih.)

se je napravil nemški zapisnik, v katerem je samo to zapisano slovenski, kar je govoril zastopnik nasprotna stranke, ki si je energično zavaroval pravico, razpravljati v slovenskem jeziku. Tako izvršuje dr. Valentin Krisper praktično sklepe shoda slovenskih odvetnikov in notarjev, tako se drži on slovesne obljube, storjene na tistem shodu, obljube, katero je smatrati za častno stvar vsacega slovenskega odvetnika, ker je dr. Hrašovec o njih rekel, da jih ni treba posebe s častno besedo podpreti, kakor je bilo prvotno nasvetovano, ker se ob sebi umeje, da je vsak odvetnik s svojo častjo vezan, jih izpolniti. Dne 17. t. m. je bil shod odvetnikov in notarjev in že 20. t. m., tri dni po shodu, je dr. Krisper pozabil na shod in na sklepe njegove in vložil — nemško prošnjo proti slovenski stranki ter ž njo izposloval nemško razpravo! Taisti dan se je primeril še drug enak slučaj in sicer še gorostasnejši. O pravdni stvari, ki se je doslej slovenski vodila, v katero sta obe zapleteni stranki slovenske narodnosti, je oni isti dan dr. Valentin Krisper vložil nemško prošnjo. Ne vemo sicer, kako se je potem obravnavalo, a bržčas nemški, kakor v prvom navedenem slučaju. Tisti dr. Krisper, ki se je na shodu odvetnikov in notarjev tako napihoval, da bi se bil skoraj razletel, tisti dr. Krisper, ki se je v „Slovenskem Listu“ tako silno razkoračil radi tega shoda, je bil prvi slovenski odvetnik, ki je popteval sklepe shodove, ki se je izneveril slovesno dani obljubi. Pribili smo to, da bo slovenska javnost vedela, kako značajan mož je dr. Valentin Krisper in menda nam po tem škandaloznem slučaju ne bo nihče ugovarjal, ako rečemo, da je bilo dr. Krisperju pri celem odvetniškem in notarskem shodu jedino-le za reklamo za lastno osebo in za nič drugega! Radovedni smo, bodeta-li „Slovenski list“ in njegova goriška senca to ponatisnila?

— (Koncert in ples abiturijentov.) V navadno okusno z eksotičnimi rastlinami in drevesci okrašeni zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“ se je vršil sinoči zadnji del prelepe slavnosti združenih slovenskih abiturijentov: koncert in veliki ples. Povabilu gg. abiturijentov se je odzvalo prav veliko število najodličnejšega ljubljanskega občinstva. Omenjamo naj le gg. dvorne svetnika Schemerla, dež. šol. nadzornika Jos. Šumana, ces. svetnika Murnika, podžupana dr. Bleiweisa pl. Trsteniškega, predsednika trg. zbornice Perdani, več ravnateljev, okr. nadzornikov, profesorjev, odvetnikov učiteljev, častnikov 27. pešpolka ter velik venec najlepših gospej in gospic, na čelu jim Franja dr. Tavčarjeva, Lina dr. Hudnikova, Marija dr. Kušarjeva i. dr. Po simpatičnem pozdravu g. Prijatelja je zapel abiturijentski zbor s spremljevanjem vojaške godbe cesarsko pesem, katero je poslušalo vse občinstvo stoji. Nato je nastopil gosp. Vrabl ter zapel divno narodno pesem „Rožmarin“ po spretni harmonizaciji g. Žirovnika, ki ga je spremljal na klavirju. Gosp. Vrabl je zapel poleg tega Schumannovo „Grenadirja“ ter dodal še karakterističnega „Pevca“. G. Vrabl je dosegel s svojim krasnim glasom najlepši vspeh ter mu je občinstvo izrazilo svoje polno priznanje. Končno je zapel abiturijentski zbor prav dobro Čerinovo interesantno skladbo „Domu“. Tudi temu zboru se je izrazilo najlepše priznanje. S tem je bila „beseda“ završena in začel se je prav živahen in animiran ples. Gg. abiturijenti so poklonili vsaki plesalki izredno okusen in eleganten „plesen red“. Pod vodstvom raznih spretnih aranžerjev so se plesale tudi 4 prav lepe četvorke. Pri zadnji plesni točki pred polnočjo so gg. abiturijenti iznenadili prisotne dame, ki so došle v jako elegantnih toaletah, še s prekrasnimi šopki, ki so napravili najugodnejši efekt. Ples je trajal na to do rane ure, in še ko se završila zadnja polka hitra, je bila dvorana še vedno polna neumornih plesalk in plesalcev. — Tako se je skončala letošnja abiturijentska slavnost, ki je bila izvestno največja in najfinejša izmed vseh dosedanjih. Prvič so se letos združili vsi abiturijenti slovenskih srednjih šol iz Kranjske, Primorske in Štajerske. Tem pa se je pridružilo tudi nekaj gostov iz Dalmacije. Naj bi vladala odslej vedno tako lepa sloga mej slovenskimi abiturijenti! — Odboru pa treba izreči za fini in elegantni arangement najlepše in največje priznanje. Končno naj k svojemu včerajšnjemu poročilu dodanemo tudi to, da je shod abiturijentov izrazil brzojavno svojo globoko udanost Nj. Veličanstvu ter izrekel svojo vročo prošnjo, naj bi presvetli cesar pospeševal ugodno rešitev vprašanja glede slovenske univerze v Ljubljani. Na jako finem banketu pa se je poslal brzojaven pozdrav največjemu Jugoslovanu, biskupu Strossmayerju. Prevzvišeni se je takoj zahvalil ter sporočil gg. abiturijentom svoj blagoslov in pozdrav.

— (Prešernov spomenik.) Ker se je gosp. dr. Josip Kušar odpovedal tajništvu odbora za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik, prevzel je ta posel mestni knjigovodja gospod Fran Trdina.

— (Drugi popoldanski izlet „Sokola“) bode v nedeljo 31. t. m. v Domžale. Telovadski oddelk koraka peš vso 14 kilometrov dolgo pot in odide ob 1/2. uri popoldne iz telovadnice. Drugi členi, katerim je pot predolga, se odpeljejo ob 2. uri s kamniškim vlakom z drž. kolodvora do Trzina. Tam počakajo peš idoča Sokole in oba oddelka odkorakata potem skupno peš z zastavo v Domžale. Povratek bode peš, ali pa z vlakom zvečer ob 8. uri 40 minut.

— (Iz trgovskih krogov) se nam piše: Sklep tukajšnjih trgovcev s knjigami in s papirjem, imeti ob nedeljah do 15. septembra za poskušnjo zaprte prodajalne, našel je v trgovskih in meščanskih krogih najpopolnejše priznanje. Čuditi pa se je, da sta se našla dva trgovca, ki se ne menita za rečeni sklep, ampak imata svoji prodajalni odprti tudi ob nedeljah. Jeden teh trgovcev je nastanjen pod Trančo, drugi na Kongresnem trgu. Kupujočemu občinstvu priporočamo ta trgovca v primeren spomin.

— (Blagoslovljenje zastave) slovenskega zidarskega in tesarskega društva preloženo je radi nepričakovano nastalih zaprek od dne 14. avgusta na 4. septembra t. l.

— („Narodni dom“ v Trstu.) Narodna slavnost v Sežani, katero je priredilo pevsko društvo „Ljubljana“ v korist zgradbi „Narodnega doma“ v Trstu, imela je jako povoljen gnoten uspeh. Čistega dobička je namreč ostalo 373 gl. 2 kr. Ta denar se je plodonosno naložil v mestni hranilnici ljubljanski, a dotično uložno knjžico poslalo je društvo „Ljubljana“ gosp. dru. Gustavu Gregorinu kot predsedniku „Narodnega doma“ v Trstu.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske do 17. od 23. julija kaže, da je bilo novorojencev 19 (= 28.21 ‰) umrlih 13 (= 19.30 ‰), mej njimi sta umrla za jetiko 2, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi sta bila tulca 2 (= 15.3 ‰), iz zavodov 4 (= 30.7 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer škrlatno 1, za vratico 2, za rubečico 1, za mumpsom 1 oseba.

— (Razstava rastlin.) Opozarjamo na današnji inserat o tej zanimivi razstavi.

— (Čitalnica Vič Glince) priredi v nedeljo 31. julija t. l. veselico na vrtu gostilne Robežnik na Viču. Vzpored obsega pevske točke, katere proizvajajo društveni pevski zbor, deklamacijo, poučen govor, svetovno pošto itd. Začetek ob 1/2. uri popoldne. Vstopnina prosta. — Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

— (Železnica Vrhnika Ajdovščina.) Ljubljanski župan Hribar in vrhniški župan Jelovšek sta prosila za podelitev predkoncesije za zgradbo železnice od Logatca čez Godovič in Črni vrh v Ajdovščino.

— (Rajnemu učitelju in uredniku Mateju Močniku) v čast da vzdadi učiteljsko društvo za kamniški okraj spominsko ploščo. Odkritje se bode vršilo prav slovesno dne 10. avgusta meseca t. l. v Zalogu.

— (Iz Mengiša) nam pišejo: Sporočili smo že, da ni od časa, kar se je preselil znani „gospod“ iz Zagorja v naš trg, tu več miru, kajti mož se loti zdaj tega, zdaj onega in končno se je spravil na našega župana ter je ob času volitev v občinski svet celó pravil volilcem, da župan Vidali ni naše vere ter ga skušal pri občanih, katere proti županu vedno hujša, ob njegovo častno ime spraviti. Toda malo se briga naše ljudstvo za tako obrekovanje; pili so pač radi na tuje troške, potem pa trezne glave zopet drugače mislili. V „Domoljubu“ je 5. maja t. l. poročal nekdo, kako je župan Vidali s solznimi očmi županstvo oddajal. Toda gospod Vidali je še danes naš župan. Stvar je bila ta. Janez Tomel je pogorel, in ker mu ni hotel dati župan spričevala, da bi bil ž njim prosjačil, kar ni dovoljeno, — je mladi kaplan Rožnik župana tožil pri c. kr. okrajnem glavarstvu, češ, župan le zato spričevala ne da, ker ga Tomel ni volil. Smešno! Obrekovali so tudi župana Vidali, da ni izplačal spalnih vojaških denarjev, temveč si jih sebi prisvojil, torej izneveril. Obravnava pred sodiščem pa je sijajno pokazala, da je tudi to laž, in le do bremu srcu župana se ima kaplanov prijatelj zahvaliti, da ni šel pod ključ. Objavili smo to, da spoznate naše nositelje miru in ljubezni.

— (Premembe pri učitelstvu na Štajerskem.) Gospod Miško Cizel, podučitelj na leibersberg-krčevinski šoli v Mariboru imenovan je II. c. kr. učiteljem na moški kaznilnici v Gradcu; gospod Janez Urlep, podučitelj v Št. Ilju v Slovenskih gorah pa učiteljem na nemški šoli v Serajevu. — Gdč. Armina Ravnikar, podučiteljica v Stranich in gdč. Emilija Gherbac, podučiteljica v Št. Petru pod Sv. gorami dobili sta jednaki mesti v Braslovčah oziroma v Slovenski Bistrici.

— (Slovensko bralno in pevsko društvo „Maribor“) priredi s prijaznim sodelovanjem telovadcev gg. M. Benčana in bratov Zabukošek iz Celja, ter čast. čitalniških pevcev v nedeljo dne 7. avgusta t. l. veselico z godbo, petjem, telovadbo in šaljivimi prizori, h kateri odbor uljudno vabi.

— (Smešni ljudje.) Reški zdravnik dr. Kiseljak je svoj čas avgustinski cerkvi na Reki podaril altarno sliko, predstavljajočo sv. Blaža, ko blago-

slavlja nedolžne otročiče. Ta lepa slika je več let krasila stranski altar rečene cerkve, zdaj pa jo je dala cerkvena oblast odstraniti, ker jedna naslikanih žen kaže golo — roko.

* (Dolgoi Španije) se čimdalje bolj množe. Kakor poročajo listi, ne mine teden, da ne bi došle s Kube menice, katere znašajo navadno po jeden milijon goldinarjev. Do sedaj je španska banka posodila državi že 800 milijonov goldinarjev. Poleg tega dolguje država še svojim državljanom 500 milijonov ter tujcem 600 milijonov. Španska banka je že začela dvomiti, je li bode mogla zadovoljiti še nadalje državo ter ji posojati tolike svote, kolikerkoli potrebuje v sedanjih časih.

* (Materinska ljubezen.) Na vseučilišču v Bordeauxu je prebil nedavno z izvrstnim uspehom izpit iz filozofije mlad slepec; svoj doktorat ima zahtevati svoji materi, katera se je prav od začetka učila s sinom. Ona mu je čitala glasno toliko časa, da se je naučil. Radi njega se je učila latinsko in grško, da je potem lahko poučevala sina. Delala bi pač tudi ona lahko filozofski izpit z istim ali bržčas še boljšim uspehom nego nje sin in učenec.

Književnost.

— Književno naznanilo. V zalogi J. Giontini v Ljubljani izide te dni lepa jubilejska knjižica: „Zlati jubilej prelubega cesarja Franca Jožefa I.“, sestavlja Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Lepa knjižica, ki je opremljena s krasnimi slikami, je prav pripravna za obdarovanje otrok povodom praznovanja cesarjeve petdesetletnice.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. julija. Oficijski „Fremdenblatt“ prijavlja jako predrzen članek, v katerem očita slovanskim strankam, da delajo na uničenje dunajskega parlamenta, dasi so samo na tleh dunajskega parlamenta prišle do sedanje svoje veljave. Vlada ni s tem člankom v nobeni zvezi. „Fremdenblatt“ je že za časov Taaffeja in Badenija delal politiko na svojo roko in se je Badeni nekoč v parlamentarni komisiji desnice radi tega bridko pritožil.

Dunaj 28. julija. Poljedelski minister je danes otvoril zborovanje sekcije za kmetijstvo, gozdarstvo in rudarstvo industrijskega in kmetijskega sveta.

Dunaj 28. julija. Bivši profesor na medicinski fakulteti, dvorni svetnik Dittel, je danes blizu Dunaja v starosti 83 let umrl.

Varšava 28. julija. Generalni guverner knez Imeritinski je na čast rumunskemu kralju priredil sijajno soiree, pri kateri je napil kralju kot zmagovalcu pri Plevni. Kralj je v svoji zahvali naglašal, da je pri Plevni knez Imeritinski stal na njegovi strani, in je napil carju.

Berolin 28. julija. „Berl. Tagblatt“ poroča o pogovoru jednega svojih urednikov z avstrijskim poslanikom „Szögyenyijem“, kateri je rekel, da so govorice o odstopu grofa Goluchowskega neosnovane in da torej on tudi ne more postati Goluchowskega naslednik.

Berolin 28. julija. „Vossische Ztg.“ javlja, da se je Bismarckova rodbina že včeraj bala, da pride do katastrofe, da pa je Bismarck minolo noč nekaj spal in da se danes nekoliko bolj počuti. — Dobroinformovana „Köln. Volks Ztg.“ javlja, da se je vsak hip bati katastrofe, „Frankf. Ztg.“ pa potrjuje, da Bismarcku ni več pomoči.

Washington 28. julija. Združ. države so naznanile francoskemu poslaniku Cambonu,

da so pripravljene, skleniti mir s Španjo, in sicer pod pogojem: da se odreče Španja vsem pravicam na Kubo in privoli, da si Kuba pod zaščito Združenih držav uredi kakršno hoče vlado, da Španja odstopi Združenim državam Portoriko in da Španja prevzame vse v imeni Kube in Portorike narejene dolgove, v katerem slučaju bi se Združene države odrekle vojni odškodnini, a samo, če Španja vojne ne nadaljuje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 26. julija: Ana Švajcer, čevljarjeva hči, 1 mes., Florijanske ulice št. 14, črevesni katar. — Jakob Peterca, delavec, 24 let, Opekarska cesta št. 15, jetika.

Dne 27. julija: Alfred Fantini, gostilničarjev sin, 15 mes., Gradišče št. 2, unetije možganske mrene.

V deželni bolnici:

Dne 22. julija: France Pavčič, dninar, 58 let, vnetje trebušne mrene.

Dne 24. julija: France Kokalj, delavec, 58 let, bula. Gregor Jerin, gostac, 60 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
27.	9. zvečer	734.8	20.6	sl. zah.	oblačno	
28.	7. zjutraj	734.5	18.3	sr. svzh.	del. jasno	1.2
	2. popol.	733.2	21.6	sr. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 20.7°, sa 0.8° nad normalom. Sinoči nevihta na jugozahodu.

Dunajska borza

dne 28. julija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		65	
Avstrijska zlata rentna	121		55	
Avstrijska krona rentna 4%	101		20	
Ogerska zlata rentna 4%	120		80	
Ogerska krona rentna 4%	99		95	
Avstro-ogerske bančne delnice	905		—	
Kreditne delnice	358		85	
London vista	120		—	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		80	
20 mark	11		75	
20 frankov	9		53	
Italijanski bankovci	44		25	
C. kr. cekini	5		63	

Dne 27. julija 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192		50	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128		75	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157		50	
Ljubljanske srečke	23		—	
Badolfove srečke po 10 gld.	26		50	
Kreditne srečke po 100 gld.	203		50	
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	511		50	
Papirnati rubelj	1		26 1/4	

Trgovskega pomočnika

vzprejme takoj Janko Popovič, trgovec z mešanim blagom v Cerknici. — Plača 12 gld., s prostim stanovanjem, hrano, perilom i. t. d. — Ponudbe naravnost. (1154)

Redke knjige cenó na prodaj.

Janežič: Slovenski Glasnik, 13 zvezkov, oziroma 10 letnikov 1858—68;
Janežič: Besednik, vseh 10 letnikov 1869—78;
Pajk: Zora, vseh 7 letnikov 1872—78 z Vestnik-om vred;
Ljubljanski Zvon, 1881—1897, skupaj ali posamezni letniki;
Tavčar-Hribar: Slovan, 3 letniki 1885—87;
Kren, vseh 6 letnikov 1881—86;
Dom in Svet, 1891—97, skupaj ali posamezni letniki;
P. Stan. Škrabec: Platnice z vertov sv. Frančiška od prvih 15 let 1880—96 skupaj lepo vezane.
Iz prijaznosti posreduje Iv. Bonač-a knjigo v zbirki in trgovina s papirjem v Ljubljani. (1153—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Pregra čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — Pregra v Novo mesto in v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder. — Prihod v Ljubljano j. k. Pregra iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osebni vlak s Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — Pregra iz Nevega mesta in iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. sveder, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—19)

Učenca

ki je dovršil ljudsko šolo z dobrim vspehom in je iz dobre rodbine ter pošten in marljiv, vzprejme tvrdka A. & E. Škaberne v Ljubljani. — Več se izve pri tvrdki. (1145—3)

Trgovskega pomočnika

vzprejme takoj Anton Suša, trgovec z mešanim blagom v Senožečah. Ponudbe s spričevali direktno Plača po dogovoru. (1144—3)

Deček

ki je dovršil 14. leto ter je priden, pošten in iz dobre hiše, vzprejme se v manufakturno trgovino Logar & Kalan v Kranju. (1150—2)

Dve amerikanski gugali

popolnoma novi so na prodaj. Iste so jako pripravne za gostilne, kakor tudi za privatne hiše. Več se izve pri g. Ivan Franchetti-ju, brivcu v Ljubljani in pri g. Fran Sircu v Kranju. (1142—3)

Gospodična

nemškega in slovenskega jezika zmožna, z večletno prakso, želi prevzeti podružnico kake trgovine z mešanim blagom, ali zalogo moke ali pa gostilnico na račun ali proti stalni plači.

Prijazne ponudbe pod šifro „B. B.“ poste restante v Jesenice (na Gorenjskem). (1149—2)

Jedino pravo originalno

plznsko pivo

Telefon št. 90.

je le ono
iz meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842.

Jedino to je bilo odlikovano na vseh razstavah, kjer je bilo izloženo,

z najvišjimi počastnimi znaki.

Zastopnik: (951—15)

J. Gorup v Ljubljani.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priloga
J. Soklič.

Pod Trnovo št. 2.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija
in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spada-
(39) joča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (40)

lastnega izdelka za dame, gospode in
otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno
in po nizki ceni. Vse mere se shranju-
jejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih na-
ročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Suknene ostanke

priloga po ceni

Hugo Ihl

v Špitalskih ulicah št. 4.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej **J. Zor**

(42) čevlarski mojster

v Ljubljani, Čevlarske ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav.
občinstvu za obilno naročanje razno-
vrstnih obuval, katera izvršuje cenó,
pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja
od najfinejše do najprilogejšje oblike.
Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom
naj se blagovoljno pridene vzorec.

Pekarija in slaščičarna (43)

Glavna trgovina: **Jakob Zalaznik.** Podružnica:

Stari trg št. 21 Vegove ulice št. 12

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pe-
karsko pecivo, vseh vrst kruh in vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-
Zwieback). V svojih slaščičarnicah postrežam točno z najfinejšim sladnim
pecivom, sladoledom in finimi pristalimi likerji ter z Wermuth-vinom.
Posebno opozarjam na fine indijske krofe in zavitke s smetano napolnene.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in
c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak
in pokost. (44)

Zaloga originalnega karbolineja.
Maščoba za konjska kopita in usnje.

Moderaci

izvrstne fačone,
najboljši izdelek

(45) najceneje pri

ALOJZIJU PERSCHE

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in
poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnice uradnikov

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih
havelokov po najnovejši fačoni in najpovolnejših cenah. Angleško, francosko in
tuzemsko robo ima na skladišču. — Gg. uradnikom se priporoča za izdelavanje
vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor
sablje, meče, klobuke itd., gg. c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje

talarjev in baret. (46)

Največja izber najnovejšega
svilnatega blaga

črno in barvasto,
za cele obleke in bluze, priloga
po najnižjih cenah (47)

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Avgust Repič

sodar

Ljubljana, Kolesijske ulice št. 16,
(48) v Trnovem

se priporoča slav. občinstvu in naznanja,
da izdeluje in popravlja vsakovrstne
sode iz hrastovega in mehkega
lesa po najnižjih cenah. — Kupuje
in prodaja staro vinsko posodo.

Fran Kaiser

puškar

prodajalec biciklov
iz prvih tovarn.

(49) Ljubljana

Šelenburgove ulice 6.

Najboljše urejena delav-
nica za popraviljanje biciklov
in šivalnih strojev.

Največja tovarniška zaloga

klobukov

po najnižji ceni

pri (50)

J. S. BENEDIKT-u

Ljubljana, Stari trg.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana (51)

Turjaški trg št. 7.

HENRIK KENDA

Geneni lepi klobuki za
dame.

Vedno zadnje novosti.
Popravlja
se urno in prav po ceni.
Modni žurnali franco in zastoj.

(60) **LJUBLJANA.** 30

Ivan Jax (49)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev
in velocipedov.

Najnižje cene.

Biciklisti!!!

Jopce, nogovice
pasove, kravate

najceneje priloga

Alojzij Persché

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo
največjo zalogo
vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih,
iz tule, jekla in
nikla, kakortudi

stenskih ur,
budiik in
salonskih ur

vse le dobre
do najfinejše
kvalitete po
nizkih cenah.

Novosti v žepnih, kakor tudi v sten-
skih urah vedno v zalogi. 56

Poprave se izvršujejo najtočneje.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 6 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke,
jopic in plaščev za gospe, nepre-
močljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih
cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (57)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg št. 1.

Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji.
Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-
reznice in mlatilnice, katere se dobivajo
vzlic njih izbornosti cenó. (58)

Ceniki zastoj in poštnine pristo.

Nagrobne vence

v največji izberi in po
najnižjih cenah

trakovek vencem

z ali brez napisov v
vseh barvah

(59) priloga

Karl Recknagel

na Mestnem trgu.

Samo **50** kr. za **3** žrebanja. Predzadnji teden.

Glavni dobitnik **100.000** kron **25.000** kron
jedenkrat in 3krat v celoti s 20% odtegi.

Srečke jubilejske razstave | Žrebanje: 6. avgusta 1898.
(1087-7) à **50** kr. | Žrebanje: 15. septembra 1898.
| Žrebanje: 22. oktobra 1898.
priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Velika razstava in prodaja palm in rastlin za stanovanja in vrtove na Dunajski cesti št. 8, v g. Schoberjevi hiši.

Podpisane se usojata prijateljem rastlin naznanjati, da sta priredila bogato razstavo redkih, doslej tukaj še nikdar razstavljenih rastlin.

Cene so jako zmerne in rastline so nastopne:

Velikanske Chamarops Excelsa — Umlis — Kamelije — Gardenie fortunei, grandiflora, radicans — Diosperi — Dracaene — Corifa — Phormium — Phoenix — Canariensis — Silvestris — Reclinata — Viscumelia agavoids — Agave americana — Aloe — Priciardia filifera — Bonaparthia gracilis — Oleandri — Laurus champhora — Cocos campestris australis — Crivilea robusta — Juca gloriosa — Pomarančna drevesa — Limone Manderine — Oleagnus — Bolbi giacinti — Semena Zamie in dr. rastline.

Vstopnina prosta. Razstava ostane odprta do sobote 30. t. m.

Podpisane se nadejate, da ju posetijo mnogobrojni odjemalci, kakor vselej, in v tej nadi beležita

(1151-2)

M. Modena & M. Crovetto.

Gostilna v najem!

Gostilna I. vrste na Bledu

na najpripravnejšem kraju, ob cesti ležeča, z velikim prometom.

se odda v najem ali na račun.

Pisma pod naslovom: „A. B. št. 111 Bled, poste restante“.

(1127-2)

Kave ni treba doma žgati!

Pred kratkim ustanovljena

„Delniška družba za žganje kave
na Reki“

preskrbela je svoje podjetje za žganje kave s posebnim patentovanim izvajanjem, katero opravičeno uživa „svetovno slavo“, kar je iz dveh nastopno navedenih vzrokov razvidno:

Prvič:

ostanejo kavi
vsi
neprecenljivi
sestavni deli
neskrčeni in

drugič:

pridobi kava
po tem načinu
žganja v
velikanski meri
na okusu,

katera svojstva jej tudi ostanejo, ako dalje časa leži.

Več izvešij najslavitejših kemikov potrjujejo zgoraj navedene trditve, o katerih istinitosti se lahko vsaka hišna gospodinja sama prepriča, ako kupi za poskušnjo.

(1055-8)

Priporočamo troje finih, izbranih in priljubljenih vrst:

Portoriko	karakter	kilo	gld.	2.20,
Java	„	„	„	1.80,
San Paolo	„	„	„	1.60.

Jeglič & Leskovic

Jurčičev (Prešernov) trg št. 1.

Važno za vsako hišno gospodinjjo!

Svarilo!

Napram hudobnemu, škodaželnemu obrekovanju glede kakovosti mojih mlinskih pridelkov, naznanjam vsem onim, ki tako obrekovanje razširjajo, da sem potrebno že ukrenil, da se dotični poizvedo in primerno kaznujejo.

(1143-3)

Kar se tiče kakovosti in pristnosti mojih mlinskih pridelkov, postrežem lahko vsakemu, ki se hoče prepričati, s tisoči priznalnih dopisov, katere sem doslej prejel doposlanih popolno prostovoljno od svojih p. n. gospodov odjemalcev.

Vinko Majdič

posestnik valjičnega mlina v Kranju.